

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát v disciplinárnej veci proti JUDr. S C, sudcovi Okresného súdu vo V K, na neverejnom zasadnutí 3. novembra 2003, prejednal sťažnosť JUDr. S C proti uzneseniu predsedu senátu prvostupňového disciplinárneho súdu z 3. septembra 2003, sp. zn. 6 Ds 4/2003 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 149 ods. 1 písm. b/ Tr. por., per analógiám sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e** a prvostupňovému disciplinárnemu senátu ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 15. augusta 2003 podľa § 120 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. /ďalej len zákon/ v znení neskorších predpisov, návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. S C pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zákona. Podľa návrhu ministra spravodlivosti SR sa JUDr. S C závažného disciplinárneho previnenia mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „nie je spôsobilý hodnoverným spôsobom preukázať pôvod svojich majetkových prírastkov uvedených v majetkovom priznaní za rok 2002, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov“.

Predseda senátu prvostupňového disciplinárneho súdu uznesením z 3. septembra 2003 sp. zn. 6 Ds 4/2003 podľa § 105 ods. 1 Tr. por., pribral do konania znalca Doc. Ing. L A, PhD., z odboru stavebníctva, odvetvie oceňovanie nehnuteľností.

Proti tomuto uzneseniu podal dotknutý sudca JUDr. S C sťažnosť. Uviedol v nej, že mu nebol doručený návrh na začatie disciplinárneho konania, a tak podľa neho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom lebo sa k návrhu nemohol vyjadriť, zvoliť si zástupcu a navrhovať dôkazy. Z uvedeného dôvodu považoval napadnuté uznesenie za predčasné a navrhol ho zrušiť.

Odvolací disciplinárny senát v prvom rade konštatuje, že Zákon o sudcoch a príseďiacích v ustanovení § 150 ods. 2 upravuje, že v disciplinárnom konaní sa primerane aplikujú ustanovenia Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu predseda prvostupňového disciplinárneho senátu postupoval preto správne, ak znalca pribral podľa ustanovenia § 105 ods. 1 Tr. por. a svoje rozhodnutie o tom označil ako uznesenie, pretože je to v súlade s ustanovením § 119 ods. 1 Tr. por.

Sťažnosťou napadnuté uznesenie predsedu prvostupňového disciplinárneho senátu odvolací disciplinárny senát preskúmal podľa ustanovenia § 147 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ustanovenia § 147 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Po tomto preskúmaní odvolací senát konštatuje, že sťažnosť sudcu JUDr. S C bola dôvodná, avšak z iných dôvodov, než ktoré menovaný sudca v sťažnosti uviedol.

Z návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného ministrom spravodlivosti SR podľa § 120 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zákona je celkom zjavné, akým konaním sa sudca JUDr. S C mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 zákona. Kladie sa mu za vinu, že nie je spôsobilý hodnoverným spôsobom preukázať pôvod svojich majetkových prírástkov za rok 2002.

Na preukázanie pôvodu svojich majetkových prírástkov v roku 2002, bol v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 zákona, písomne vyzvaný ministrom spravodlivosti SR listom z 26. mája 2003.

So zreteľom na presne formulovaný skutok, aký sa v návrhu na začatie disciplinárneho konania uvádza, odvolací disciplinárny senát konštatuje, že predmetom disciplinárneho konania môže byť iba skúmanie, či sudca JUDr. S C preukázal či nepreukázal, hodnoverným spôsobom, pôvod svojich majetkových prírástkov v roku 2002 a nie aj majetku deklarovaného v predchádzajúcich rokoch.

Z uvedeného dôvodu bude základnou úlohou prvostupňového disciplinárneho senátu zistiť, aké majetkové prírástky v roku 2002 sudca JUDr. S C skutočne nadobudol. Z jeho majetkového priznania za rok 2002 vyplýva, že rodinný dom súp. č. postavený na parcele č. KN vlastnil už v roku 2001. Iba z návrhu na začatie disciplinárneho konania možno zistiť, že predmetný dom mal zbúrať a i v priebehu roku 2002 na pôvodnom mieste mal stavať nový dom s rozsiahlou úpravou terénu.

Keďže v disciplinárnom konaní sa nevykonáva prípravné konanie podľa Trestného poriadku, nemožno zhromažďovanie podkladov oprávnenými subjektami, pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, považovať už za vykonávanie dokazovania v zmysle ustanovenia § 89 a nasl. Trestného poriadku. Z tohoto dôvodu za procesne relevantný dôkaz v disciplinárnom konaní treba považovať len taký dôkaz, ktorý bol na ústnom pojednávaní disciplinárneho senátu prebratý, t.j. vykonaný. Musí ísť buď o osobný výsluch alebo o oboznámenie listinného dôkazu. Vывodzovanie akýchkoľvek záverov bez vykonania ústneho pojednávania treba preto považovať za predčasné a v dôsledku toho za nezákonné.

So zreteľom na tieto úvahy odvolací disciplinárny senát uzatvára, že i príbratie znalca v tejto prejednávanej veci je predčasné. V dôsledku toho odvolací senát toto uznesenie zrušil a prikázal prvostupňovému senátu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Úlohou prvostupňového disciplinárneho senátu bude nariadiť ústne pojednávanie, na ktorom sa má vykonať navrhované dokazovanie a až potom, podľa výsledkov bezprostredne vykonaných dôkazov, bude možné zvažovať či je alebo nie je potrebné i znalecké dokazovanie v takom rozsahu, ako to predseda prvostupňového disciplinárneho senátu nariadil v napadnutom uznesení, pričom musí brať zreteľ i na ustanovenie § 32 ods. 3 zákona.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. novembra 2003

JUDr. Martin Bialončík, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

